

Nr 82.

Av fröken **Öberg** och herr **Sundberg**, om rätt för sjuka personer att utan personlig inställelse utöva rösträtt vid allmänna val.

Vid 1944 års riksdag beslöts att såsom vilande för vidare grundlagsenlig behandling antaga ett förslag till ändrad lydelse av § 16 RO. Förslaget innebar avskaffande av fattigvårds- och konkursstrecken såsom diskvalifikationsgrunder vid val till riksdagens andra kammare.

När detta beslut konfirmerats på ännu en riksdag efter nyval torde varje svensk medborgare, som uppnått den för valdeltagande lagstadgade åldern, ha rätt att delta i allmänna val. Undantag utgöra endast de omyndigförklarade samt i fråga om kommunala val de som häfta för mer än ett års kommunalutskylder. I vallagarna föreskrives också hur den skall förfara, som av en eller annan orsak är förhindrad att på valdagen infinna sig vid vallokalen. Så kunna exempelvis makar genom fullmakt rösta för varandra varjämte väljare, som på valdagen icke vistas inom sitt eget valdistrikt, äga rätt att rösta på fast postanstalt å annan ort. Personer, som äro förhindrade att på valdagen utöva sin rösträtt, kunna under vissa villkor få rösta före valdagen, inom riket på fast postanstalt och utom riket på svensk beskickning eller konsulat.

Ännu finnes dock en icke obetydlig del av samhällsmedborgare, som äro berövade varje möjlighet att delta i allmänna val, nämligen de, som genom sjukdom äro förhindrade att infinna sig i vallokalen. Endast i de fall, då vederbörande är gift kan han eller hon genom fullmakt för andra maken bliva i tillfälle att utöva sin rösträtt.

Det torde för övriga kategorier av sjuka människor i synnerhet för dem, som hysa stort intresse för samhället och dess angelägenheter, te sig som en betydande orättvisa, att deras sjukdom, den må vara av längre eller kortare art, skall för dem utgöra ett oöverstigligt hinder för fullgörandet av deras rösträtt.

Det skulle kunna tänkas att de i likhet med en del här ovan nämnda grupper kunde få utöva sin rösträtt genom fullmakt eller eventuellt på annat sätt. I varje fall bör givetvis oförmåga att infinna sig i vallokalen styrkas genom intyg av läkare. Huruvida alla grupper av sjuka kunde medtagas, finge en blivande utredning klargöra.

På grund av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla, att uppdrag måtte lämnas åt 1944 års vallagssakkunniga att även utreda här ovan berörda spörsmål och framkomma med de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 18 januari 1945.

Märta Öberg.

Abel Sundberg.
